

לתוך ככר לחם ויקחהו ורצה לרכוב משם. אז אחזה אותו תבולה ברסן הסוס ובכחה לפניו והתחננה לו. כי בתולה עניה היא. ואביה ואמה זקנים, ומפרנסת אותן במעט התנות הוה. ע"כ לא יגזול הלחם ממנה. ענה אותה הפרש ואמר הנה אחזני הרעבך שוה ג' ימים לא טעמתי לחם ואיך אמות ברעב. הנה נא לי על סוסי [פאסטאו טוך] אתן לך למשכון תמורת הככר לחם. ואם לא אביא לך השני פגים תמורת הלחם תוך כ"ד שעות לקח לך הבגד תמורתו וכן עשתה. ולימים רבים פתחה הבגד ונמצא בין כל שורה ושורה מלא דינרי זהב. אז כתב ושלח להתחן שיבא על החתונה כי העשיר בנס אשר נעשה לו. ואז היתה הכלה בת כ"ח שנה והחתן בן ל"ב שנה. והיא היתה נקראת בשמה **פעריל**. מרגניתא דלית בה טימא:

הגאון מהר"ל מפראג נהג גשיאותו בכל מדינת מעררין ובפוזניץ ופה פראג יותר מחמשים שנה (ו) ובימיו ה' תורה וגדולה במקום אחד כי ה' עשיר גדול וקרוב למלכות להחסידי רודאלפיס קיסר ז"ל אשר ע"כ אמרו המושלים שהי' דוגמת אנטונינוס ורבי (ז) ויחכם מכל בני קדם והי' איש אלקים נורא מאוד ותוארו כמלאך אלקים (ח) ולא סמך ידיו על שום אדם לסמכו במורנו

צירה ועד היום ושובים מאוד ר' גאון מהרש"ל וליו. והבכור ר' ר' בצלאל צועק אוד. ובירך אותו ממנו ד' גאונים. יס' אגרת הטיוול זן מהר"ר סיני מדינת מעררין. הגאון מהר"ר ובשבה הגאון בספרו נתיבות

שום אדם. וכאשר שמע הדברים האלה ירא וחדל מעלות:

(ח) **בזי** ישיח נפלאותיו. מי יספר שבח מעלותיו. ע"כ דומי היא תהילתו. והסתר בחקר כבודו הדרתו. והקצר בשבחיו תפארתו. ה"ה רוח אמינו. מהמר עינינו. מופת דורינו. פאר גלותנו. הגאון הגדול בישראל שמו פ"ה נ"י ע"ה ר"מ ור"ג מו"ה יהודה ליוואי יצ"ו אב"ד הישראלי בקהלא קוישא עיר ואם בישראל ק"ק פראג יצ"ו השם יפרוס עליו סוכת שלומו ויהי שלום בחילו ושלוח בארמנותיו ולכל השואבים מימיו מקור מים חיים ולכל המסתופפים בצל מעלתו שלום ע"כ [הגאון מהר"ם מלובלין בשאלה א' ששאל לו כתובה בתשובתו סי' נ"א]:

עין משפט הוא קדוש יאמרו לו יתשוף יערות ובהיכלו כולו קרנים מידו לו. באהלי החכמה זבולו. ושם חביון עונו ושכלו. אשרי העם שככה לו. אשרי הדור שהוא מנהיגו ומנהלו. אשרי הספינה שהוא קברניטו ודגלו. ה"ה הגאון יחיד בדורו עטרת ראשינו צניף תפארתנו מ"ו מהר"ר ליב יצ"ו. הנני באתי כו' ועינו כל ישראל על אדונינו בגלות החיל הזה כו', דעתו דעת הקדושה דברי אלהים חיים הן הן שנאמרו למשה בסיני לדעת מה לעשות ולקבוע הלכה לדורות כו' ע"ש, [הגאון מו"ה שמואל בכרך זקינו של הגאון בעהמ"ח תשו' חות יאיר בתשובת חוט השני סי' מ"ט בשאלה אחת ששאל לו]:

מלאך ה' בתוכנו, ישכון כבוד בארצינו, משיח צדקנו, בראשנו מלכנו, מלך יהודה לתורה ולתעודה, שר צבא ישראל, היושב אתנו למראה עינים, ישפטו צדק לאפסי הארץ להקים, תורה וחקים, אראלים ומצוקים, ירוצצו כבדקים, לכבוד שם תהילתו, אל חדר תורתו, לשמוע חכמתו, הארוכה מארץ ורחב ידיים, תחת כל השמים, יפרש כשחר על ההרים לפני מחנה ישראל להאיר יומם ולילה, לא ימוש מתוך אהלו, הליכות עולם לו, נתיבה חכמה ילך בדרך החיים, להבין ולהורות נתן בלבו כלב האריה אשר יתייה עניי צאן קדשים, הוא הדגל הנורא, כבוד יוצרו וכבוד התורה, אדונינו רכב ישראל ופרשיו, גאון עולם מושג דורו ראוהו וישמח במלכותו אדון כל הארץ יקרא, הגאון

(ו) **רבי** ליווא ב"ר בצלאל הוא הרב הגדול נזר התכמים מופת דורותינו. אשר לאורו ילכו כל העמים. ומימיו שותים בכל תפוצות ישראל. והעמיד תלמידים הרבה. הוא ה' ראש הישיבה ואב"ד על כל מדינת מעררין כמו עשרים שנה. אחר כך בא לק"ק פראג שנת של"ג. ושם יסד בית וועד לחכמים הוא בית המדרש הגדול הידוע הנקרא קלון, והרביץ תורה בתוכו י"א שנה ואח"כ עוד ארבע שנים וביום ה' ד' אייר שני"ב לפ"ק שם פעמי מרכבותיו לק"ק פוזנא ונעשה שם ראש הישיבה ואב"ד שנית על כל גלילות פולין [צמח דוד]:

(ז) **ביום** א' ג' אדר שני"ב הקיסר רוזולפוס ברוב חסדו ואמיתו שלח וקרא אליו את הגאון הג"ל וקבלו בספ"י ושוחקת ודיבר עמו פה א"פ כאשר דיבר איש אל רעהו ומהות ואיכות הדברים סתומים וחתומים ונעלמים הם [שם]:

קבלתי מרב אחד מעשה נורא שעשה ע"י מה שגילו לו מן השמים ומה נמשך שדיבר עם הקיסר כמו שעה וחצי [שם הגדולים] וגם אני שמעתי מעשה זאת:

אבי זקני הגאון מהר"ל מפראג אשר שימש ברוב הקודש כמפורסם כו' [כ"כ הג' הגדול ר' נתלי כ"ץ בעהמ"ח סי' סמיכות חכמים בתשובתו להגאון חכם צבי כתובה בתשובת ח"צ סי' ע"ו] ומעתה אם שימש ברוב"ק עוד לא יפלא בעינינו על מעשה הגולם שעשה המפורסם לכל ולא כמו שכתב החכם הג' ראפפארט רב ראשון דק"ק פראג בהקדמתו לסי' הגלעד שאין הגולם יציר כפיו של הגאון הנ"ל:

ושמעתי מפי הגאון האמיתי המפורסם כו' מו"ה יוסף שאול הלוי אב"ד דק"ק לעמברג שפ"א בהיותו בק"ק פראג ביקש לעלות על עליית בהכ"נ הישנה הנקרא אלט שול לדאות שם את הגולם וכאשר בא אל סולם העלייה בא אליו שמש הבהכ"נ איש זקן וסיפר לו כי הגאון הגדול ר' יחזקאל לאנדא זצ"ל אב"ד דק"ק פראג כאשר פ"א רצתה נפשו לראות את הגולם התעסק בתעניתו באותו היום וטבל במקוה טהרה והתעטף בטלית ותפילין ואחר כל אלה עלה לשם וכאשר ירד אמר הגאון הנ"ל כי מהראוי שלא לעלות עוד שם

עם בת הקצין וקרוב למלכות גאון מהרש"ל ר ממנו נסתעפו : סג"ל הורוויץ ז פגעו ארבעה זקן בא בימים זו ואינו רוצה זאם דעתו שלא עיניו. ולא יכוב ז אופה להחיות ז ייתחב הרומח

'אמר אני האמת וקא ותימא אני אבותי על ברכי זור החסיד ועניו זר יצחק קלייבר זר, ואביהם של בצלאל ב"ר חיים זתתו לאבי אמו ' מקרבים אליו שבקדושה, ואם נאות להם ולא ז דבר גדול בין

לי הוא בדפוס זאונים החסידים זקא אב"ד דק"ק דמיון בעהמ"ח פות: